

מאירה את האור של כלם, שהרי
אות זו היא האור של כלם, ואין
אור נמצא חוץ מהאור הזו,
שכתוב וירא אלהים את האור כי
טוב. והוא האור של אותו האור
שגנוז וטמיר. ועל זה כתוב, (תהלים
פד) לא ימנע טוב להולכים
בתמים. וזהו האור של כל
השבטים. ומשום כך לא נחקקה
בהן. ועוד, שכל השמים עשרה
יוצאות מתוך האכסדרה הזו
הטמירה שהיא בסוד האות ט',
ומשום כך היא טמירה וגנוזה
ואינה נראית בהן.

בא וראה, כל אותן אבנים
עומדות בדרך אות ונס, וכלן
כשהאירו, אז פני הפה הגדול
היו מאירות, והאותיות מאירות
ובולטות להודיע לחוץ. וכשהיו
מאירים פני הפה, אז היו נודעות
בליטות האותיות שהוא לטוב,
ובזה נודע הפה אם צדיק האיש
אם לא. ועל כך הפל הוא באות
ונס, והרי פרשוה.

רבי אבא היה מצוי לפני רבי
שמעון. אמר לו, זה שכתוב (שמות
כח) ונתת אל חשן המשפט את
האורים ואת התמים. ושנינו,
אורים - שמאירים בדבר
שהצטרכו. תמים - שהיו שלמים
בדבריהם. עוד אנו צריכים

לדעת. (הסוד הזה)

אמר לו, ודאי, וכך הוא, חשן
ואפוד פנגד אורים ותמים, וזהו
סוד התפלין וקשר התפלין פנגד
שני אלה. פתח ואמר, (שם לב)
וראית את אחרי ופני לא יראו.
וראית את אחרי, הרי שנינו
שהראה לו הקדוש ברוך הוא
למשה קשר של תפלין. ופני -
אלה תפלין ממש. ופני הם
תפלין, שהן סוד עליון השם
הקדוש. אחרי - הוא סוד קשר
התפלין. והרי ידוע לחברים. משום שזו אספקלריה המאירה, וזו אספקלריה שאינה מאירה.

אלהים את האור פי טוב. והוא נהירו דההוא
נהורא דגניז וטמיר. ועל דא כתיב, (תהלים פד) לא
ימנע טוב להולכים בתמים. ודא איהו נהורא
דכלהו שבטין. ובגין כך לא אתגלף בהו. ותו,
דכלהו תריסר נפקי מגו אכסדרא דא טמירא,
דאיהי ברזא דאת ט', ובגין כך איהו טמיר
וגניז, ולא אתחזי בהו.

הא חזי, פל הני אבנין, קיימי באורה את
וניסא. וכלהו פד הו נהרין, פדין פהנא
רבא הו נהרין אנפוי, ואתוון נהרין ובלטין
לאשתמודעא לבר. וכד הו נהרין אנפוי
דכהנא כדין הו אשתמודען פליטו דאתוון,
דאיהו לטב. ובדא אשתמודע פהנא, אי זכאה
הוא אי לאו. ועל דא כלא איהו באת וניסא,
והא אוקמוה.

רבי אבא הוה שכיח קמיה דרבי שמעון, אמר
ליה, הא דכתיב, (שמות כח) ונתת אל חשן
המשפט את האורים ואת התמים, ותנינן,
אורים: דנהרין במלה דאצטריכו. תומים:
דאשלימו במלייהו. תו אנו צריכין למנדע.

(האי רוא)

אמר ליה, ודאי, והכי איהו, חשן ואפוד
לקבל אורים ותומים. ודא רזא,
דתפלין, וקשרא דתפלין, לקבל תרין אלין.
פתח ואמר (שמות לב) וראית את אחורי ופני לא
יראו. וראית את אחורי, הא תנינן, דאחזי ליה
קדשא בריך הוא למשה, קשר של תפלין.
ופני: אלין תפלין ממש. ופני אינון תפלין,
דאינון רזא עלאה שמא קדישא. (דף ר"ל ע"ב)
אחורי, איהו רזא דקשרא דתפלין. והא ידיעא
לגבי חבריא. בגין דדא אספקלריא דנהרא.
ודא איהי אספקלריא דלא נהרא.

התפלין. והרי ידוע לחברים. משום שזו אספקלריה המאירה, וזו אספקלריה שאינה מאירה.